



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 11. Aliæ corruptelæ circa beneficia corrigendæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Secul. XVI non conceditur, id ipsi per vim, ac seditio-
A.C. 1547. nem extorquere posse existiment: alioqui ab
 ipsorum nutu pendendum, & ne quid pe-
 jus accidat, non injuria metuendum: nam
 quando in publico disceptationibus materia
 aliqua exagitur, ipsi decreverunt, victo-
 riam adversariis non concedere: verum si
 post disceptationes cedere abnuant, tum ad
 suffragia necessario deveniendum; quæ cum
 non appendantur, sed numerentur, non te-
 mere aleam ejus eventus subeundam: quam
 ob rem quo certi esse possimus, nos Sessione
 proxima suffragiorum numero fore superio-
 res, districte imperandum iis, qui Venetias
 profecti sunt, obtentu quadragesimæ in suis
 Ecclesiis inchoandæ, sed forte absque animo
 revertendi, ut quamprimum excusatione om-
 ni seposita redeant: ea enim Sessione cardo
 ipse reformationis vertitur, idque potissi-
 mum ea parte, quæ inter Pontificem & E-
 piscopos controvertitur. Ex ejus diei suc-
 cessu, qui barbarum & seditiosis sunt sa-
 ces, aut animum sumpturi ad contentiones
 aliis etiam occasionibus fovendas, aut quie-
 tos, ac morigeros se deinceps præbituri sunt.

§. XI.

*Alicæ corruptelæ circa beneficia corri-
 gendæ.*

Expectato interea Pontificis responso
 Legati in coetibus proxime sequen-
 tibus

tibus varios abusus itidem emendandos Sæcul. XVI. A.C. 1547.
 proposuerunt. Horum primus erat, circum illos, qui beneficio, & titulo accepto ordinibus sacris non initiantur, neque debito modo consecrantur, hunc abusum omnibus execrantibus, & remedia idonea expectantibus: Verum Cardinalis Pacecus ostendit, frustra laborari de remediis, nisi Commendæ & Uniones, penitus exterminentur: constare enim, aiebat, omnibus, quod Cathedralis Ecclesia possit dari in commendam etiam Diacono, & is, qui Parochialem Ecclesiam sine sacris ordinibus expetit, dummodo illam curet beneficio simplici uiuendam, quod sacros ordines non requirit, illa gaudere valeat in sequelam huius, etiamsi consecratus non sit. Reliqua reformatio tangebatur varias exemptiones, a visitationibus Episcoporum, ab eorum examinationibus, a cognitione causarum civilium, ab inspicienda gubernatione Xenodochiorum, quibus omnibus Legati sperabant se Episcoporum favorem aucupaturos amplius extensa ipsorum auctoritate. Verum sicuti solet usu venire, ut is, qui integrum aliquod jus sibi competere autumat, injuriam sibi fieri putet, si mediæ partis restitutio offeratur; ita Præfultibus, Hispanis præsertim, videbatur, quod maxima eis inferretur injuria, hinc haud ultra moderationis ac modestiæ

Sæcul. XVI. A.C. 1547. stiaë limitibus continebantur. Ast aucto Italorum Antistitum numero, qui a legatorum partibus stabant, Hispani aliquando circumspectius loqui cæpere, eoque magis, quod censuræ a se propositæ responsum Roma expectandum intelligerent, quo propositiones suas missas resciverant. Enimvero Pontifex ea re intellecta, e vestigio literis efficacissimis simul, & amicissimis Nuncium suum Venetiis agentem interpellabat, ut Præsules Venetos, qui prope omnes in ea civitate adhuc subsisterant, quatenus Tridentum redirent, sollicitaret. Hic in officio sibi demandato tam fidelem præstitit operam, ut omnes gloriæ sibi ducerent, iter illud ingredi, eoque obsequio Pontificis gratiam demereri.

Igitur Romæ celebrato Purpuratorum Senatu Hispanorum Præsulum libellus examini subjicitur, ubi hanc ad rem deputati censebant, quod ratio a Legatis proposita Sedi Apostolicæ esset perhonorifica, imo si feliciter cesserit, juxta & utilissima, ex adverso autem, si successus non arriserit, id evaderet perniciosissimum. His addiderunt: *In rebus tanti momenti non est prudentis, fortunæ aleam ultro experiri, esseque juxta periculosum omnia negare, & omnibus assentiri: itaque nisi certam sibi victoriam spondeant Legati, e postulatis Præsulum,*
aut

aut partem, aut omnia, modo, quo hic ^{Sæcul. XVI.}
 infra attemperantur, concedenda erunt, pro- ^{A.C. 1547.}
 ut res ipsa dabit in arena consilium.

§. XII.

*Responsum Pontificis ad Hispanorum
 Præfulum Epistolam.*

Cum in primo articulo Hispani Præ-
 fules Concilium Lateranense in duo-
 bus capitibus restaurari peterent, Pon-
 tificex respondit primo, *Sibi videri in hoc
 Præfulibus satisfaciendum, modo de cetero
 Canones sancienti rationi sint consentanei.*

*Ad II. De Cardinalibus ad residendum
 obligandis dixit Papa: si Cardinales ii de-
 notentur, qui Romæ degunt, & Ecclesiæ
 universali adu inserviunt, postulatum est
 parum æquum; de aliis vero, ut ratio ido-
 nea ineatur, Pontifici id curæ erit.*

*Ad III. De discernendo residentiam esse
 de jure divino rescripsit: primo decretum il-
 lud forte non erit verum, si Ecclesiis parti-
 cularibus applicetur, deinde, quoad effectum
 majorem confusionem asseret, istis inter se
 ex diametro pugnantibus, ut Decretum sci-
 licet fiat, & simul ejus contrarium anni di-
 midio saltem tacite permittatur.*

*Ad IV. De declarando pluralitatis ab-
 usu, idem, quod dudum ad tertium, re-
 sponderi posse inquiebat: De Cardinalibus
 autem*